Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

26 päivänä maaliskuuta 2020*

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomioiden Simpson v. neuvosto (T-646/16 P) ja HG v. komissio (T-693/16 P) uudelleenkäsittely – Henkilöstö – Ensimmäisenä oikeusasteena tuomiot antaneen tuomioistuimen kokoonpano – Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen tuomarin nimittämismenettely – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Laillisesti perustettu tuomioistuin – Liitännäinen laillisuusvalvonta – Unionin oikeuden yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden vahingoittaminen

Yhdistetyissä asioissa C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II,

joissa on kyse unionin yleisen tuomioistuimen (muutoksenhakujaosto) 19.7.2018 antamien tuomioiden Simpson v. neuvosto (T-646/16 P, ei julkaistu, EU:T:2018:493) ja HG v. komissio (T-693/16 P, ei julkaistu, EU:T:2018:492), jotka on annettu asioissa

Erik Simpson, Euroopan unionin neuvoston virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia),

vastaan

Euroopan unionin neuvosto (C-542/18 RX-II)

ja

HG, Euroopan komission virkamies,

vastaan

Euroopan komissio (C-543/18 RX-II),

uudelleenkäsittelystä SEUT 256 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti R. Silva de Lapuerta, jaostojen puheenjohtajat A. Prechal, M. Vilaras, E. Regan, M. Safjan, S. Rodin ja I. Jarukaitis sekä tuomarit M. Ilešič (esittelevä tuomari), C. Toader, D. Šváby, F. Biltgen ja N. Piçarra,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.5.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikielet: englanti ja ranska

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Erik Simpson, edustajanaan M. Velardo, avocate,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bauer ja R. Meyer,

– HG, edustajanaan L. Levi, avocate,

– Euroopan komissio, asiamiehinään G. Berscheid, T. S. Bohr ja F. Erlbacher,

– Bulgarian hallitus, asiamiehinään E. Petranova, L. Zaharieva ja T. Mitova,

ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 62 a artiklan ja 62 b artiklan ensimmäisen kohdan,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.9.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Nyt kyseessä olevien oikeudenkäyntien kohteena on unionin yleisen tuomioistuimen (muutoksenhakujaosto) 19.7.2018 antamien tuomioiden Simpson v. neuvosto (T-646/16 P, ei julkaistu, EU:T:2018:493; jäljempänä ensimmäinen uudelleenkäsiteltävä tuomio) ja HG v. komissio (T-693/16 P, ei julkaistu, EU:T:2018:492; jäljempänä toinen uudelleenkäsiteltävä tuomio) (jäljempänä yhteisesti uudelleenkäsiteltävät tuomiot) uudelleenkäsittely.

2 Ensimmäisellä uudelleenkäsiteltävällä tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen 24.6.2016 antaman määräyksen Simpson v. neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), jolla virkamiestuomioistuin oli hylännyt Erik Simpsonin nostaman kanteen, jolla kyseistä tuomioistuinta oli vaadittu yhtäältä kumoamaan Euroopan unionin neuvoston 9.12.2010 antama päätös, jolla oli hylätty hänen pyyntönsä palkkaluokkaan AD 9 etenemisestä hänen läpäistyään avoimen kilpailun EPSO/AD/113/07, joka oli järjestetty palkkaluokkaan AD 9 kuuluvien yksikön päälliköiden – viron kieli mukaan lukien – palvelukseen ottamiseksi kääntämisen alalla, ja neuvoston 7.10.2011 antama päätös, jolla oli hylätty hänen ensiksi mainitusta 9.12.2010 annetusta päätöksestä tekemänsä valitus (jäljempänä 7.10.2011 annettu päätös), ja toisaalta velvoittamaan neuvosto korvaamaan aiheutunut vahinko. Määräys oli annettu unionin yleisen tuomioistuimen 22.10.2015 antaman tuomion neuvosto v. Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796), jolla oli kumottu virkamiestuomioistuimen 12.12.2013 antama tuomio Simpson v. neuvosto (F-142/11, EU:F:2013:201) ja palautettu asia tämän käsiteltäväksi, jälkeen.

3 Toisella uudelleenkäsiteltävällä tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi virkamiestuomioistuimen 19.7.2016 antaman tuomion HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155), jolla virkamiestuomioistuin oli hylännyt HG:n kanteen, jossa oli vaadittu ensisijaisesti kumoamaan Euroopan komission 10.2.2015 antama päätös, jolla hänelle oli määrätty kurinpitoseuraamukseksi ikälisien kertymisen keskeyttäminen 18 kuukauden ajaksi ja hänet oli velvoitettu korvaamaan komissiolle aiheutunut vahinko 108 596,35 eurolla (jäljempänä 10.2.2015 annettu päätös), ja tarpeen mukaan kumoamaan valituksen hylkäämisestä tehty päätös, sekä toissijaisesti velvoittamaan komissio korvaamaan aiheutuneeksi väitetty vahinko.

4 Uudelleenkäsittely koskee kysymystä siitä, vahingoittavatko uudelleenkäsiteltävät tuomiot – muun muassa oikeusvarmuuden yleinen periaate huomioiden – unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi muutoksenhakutuomioistuimena, että

virkamiestuomioistuimen ratkaisukokoonpano, joka antoi 24.6.2016 määräyksen Simpson v. neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) ja 19.7.2016 tuomion HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155) (jäljempänä yhteisesti valituksenalaiset ratkaisut), oli muodostettu sääntöjenvastaisesti sillä perusteella, että ratkaisukokoonpanon yhden jäsenen nimitysmenettelyssä oli tapahtunut sääntöjenvastaisuus, joka merkitsi Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä vahvistetun laillisen tuomioistuimen periaatteen loukkaamista.

5 Uudelleenkäsittely koskee myös sitä, voiko tuomarin nimitys – SEUT 277 artiklassa tarkoitettujen toimien tavoin – olla liitännäisen laillisuusvalvonnan kohteena vai onko tällainen liitännäinen laillisuusvalvonta lähtökohtaisesti tai tietyn ajanjakson päättymisen jälkeen suljettu pois tai rajattu tietyntyyppisiin sääntöjenvastaisuuksiin oikeusvarmuuden ja oikeusvoiman varmistamiseksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Perusoikeuskirja

6 Perusoikeuskirjan 47 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen”, ensimmäisessä ja toisessa kohdassa todetaan seuraavaa:

”Jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.

Jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu. Jokaisella on oltava mahdollisuus saada neuvoja ja antaa toisen henkilön puolustaa ja edustaa itseään.”

Päätös 2004/752/EY, Euratom ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liite I

7 Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen perustamisesta 2.11.2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/752/EY, Euratom (EUVL 2004, L 333, s. 7) johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”Lainkäyttölautakunnan tuomarien lukumäärän olisi oltava oikeassa suhteessa sen käsittelemien riita-asioiden määrään. Tuomareiden nimittämistä koskevien neuvoston päätösten tekemisen helpottamiseksi on aiheellista säätää, että neuvosto perustaa riippumattoman neuvoa-antavan komitean, jonka tehtävänä on tarkistaa, että ehdolle asetetut henkilöt täyttävät asetetut edellytykset.”

8 Päätöksen 2004/752 2 artiklan nojalla Euroopan unionin tuomioistuimen perussääntöön lisättiin liite I, jonka otsikko oli ”Euroopan unionin virkamiestuomioistuin”. Kyseisen liitteen, sellaisena kuin sitä sovellettiin valituksenalaisten ratkaisujen antamisajankohtana (jäljempänä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liite I), 2 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Virkamiestuomioistuimessa on seitsemän tuomaria. – –

Tuomarit nimitetään kuudeksi vuodeksi. Tuomari, jonka toimikausi päättyy, voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

Tuomareiden vapautuneet paikat täytetään nimittämällä uusi tuomari kuudeksi vuodeksi.”

9 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevassa 3 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”1. Neuvosto nimittää tuomarit tehden ratkaisunsa [SEUT] 257 artiklan neljännen kohdan mukaisesti tässä artiklassa tarkoitettua komiteaa kuultuaan. Tuomareita nimittäessään neuvosto huolehtii siitä, että virkamiestuomioistuimessa on edustettuna tasapuolisesti mahdollisimman laaja maantieteellinen kirjo eri jäsenvaltioiden kansalaisia samoin kuin heidän edustamiaan kansallisia oikeusjärjestelmiä.

2. Kuka tahansa sellainen henkilö, joka on Euroopan unionin kansalainen ja täyttää [SEUT] 257 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt edellytykset, voi ilmoittautua ehdokkaaksi. Neuvosto vahvistaa [Euroopan] unionin tuomioistuimen suosituksesta ehdokkuuksien esittämisen ja käsittelyn edellytykset ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3. Perustetaan seitsemästä henkilöstä koostuva komitea, jossa on unionin tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen entisiä jäseniä ja tunnetusti päteviä oikeusoppineita. Neuvosto nimeää komitean jäsenet ja vahvistaa sen toimintasäännöt unionin tuomioistuimen presidentin suosituksesta.

4. Komitea antaa lausunnon siitä, ovatko ehdokkaiden ansiot riittävät virkamiestuomioistuimen tuomarin tehtävien hoitamiseen. Komitea liittää lausuntoonsa luettelon ehdokkaista, joilla on tehtävään parhaiten soveltuva korkeatasoinen kokemus. Luettelossa on oltava ehdokkaita vähintään kaksi kertaa niin paljon kuin neuvoston on määrä nimittää tuomareita.”

Julkinen viranhakuilmoitus 3.12.2013

10 Neuvosto julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä 3.12.2013 julkisen viranhakuilmoituksen tuomareiden nimittämiseksi Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen (EUVL 2013, C 353, s. 11; jäljempänä 3.12.2013 julkaistu viranhakuilmoitus), jonka 4 kohdan sanamuoto oli seuraava:

”Koska kahden tuomarin toimikausi päättyy 30. syyskuuta 2014, julkaistaan viranhakuilmoitus kahden tuomarin nimittämiseksi kuuden vuoden kaudeksi, joka alkaa 1. lokakuuta 2014 ja päättyy 30. syyskuuta 2020.”

Päätös (EU, Euratom) 2016/454

11 Kolmen tuomarin nimittämisestä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen 22.3.2016 annetun neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2016/454 (EUVL 2016, L 79, s. 30) johdanto-osan kuudessa ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) – – virkamiestuomioistuimen – – kahden tuomarin toimikausi on päättynyt 30 päivänä syyskuuta 2014 ja yhden tuomarin toimikausi on päättynyt 31 päivänä elokuuta 2015. Näin ollen – – Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännö[n] liitteessä I olevan 2 artiklan ja 3 artiklan 1 kohdan nojalla näihin paikkoihin on tarpeen nimittää kolme tuomaria.

(2) – – julkinen viranhakuilmoitus [julkaistiin 3.12.2013], minkä jälkeen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännö[n] liitteessä I olevan 3 artiklan 3 kohdalla perustettu komitea antoi lausunnon ehdokkaiden soveltuvuudesta virkamiestuomioistuimen tuomarin tehtävien hoitamiseen. Valintakomitea liitti lausuntoonsa luettelon kuudesta ehdokkaasta, joilla on tehtävään parhaiten soveltuva korkeatasoinen kokemus.

(3) Kun Euroopan unionin tuomioistuinrakenteen uudistuksesta oli päästy poliittiseen yhteisymmärrykseen, mikä johti [Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta 16.12.2015 annetun] Euroopan parlamentin ja neuvoston

asetu[ksen] (EU, Euratom) 2015/2422 [(EUVL 2015, L 341, s. 14)] hyväksymiseen, [Euroopan] unionin tuomioistuin esitti 17 päivänä marraskuuta 2015 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin ja sen henkilöstön välisten riitojen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle 1 päivästä syyskuuta 2016.

(4) Näin ollen on aikataulusyistä tarkoituksenmukaista, että uuden viranhakuilmoituksen julkaisemisen sijaan hyödynnetään valintakomitean [3.12.2013 julkaistun] – – viranhakuilmoituksen jälkeen laatimaa luetteloa kuudesta ehdokkaasta, joilla on tehtävään parhaiten soveltuva korkeatasoinen kokemus.

(5) Mainitussa luettelossa olevista henkilöistä on näin ollen asianmukaista nimittää kolme henkilöä virkamiestuomioistuimen tuomareiksi huolehtien siitä, että virkamiestuomioistuimessa on eri jäsenvaltioiden kansalaisten sekä heidän edustamiensa oikeusjärjestelmien tasapuolinen ja mahdollisimman laaja maantieteellinen edustus. Luettelossa olevat kolme henkilöä, joilla on tehtävään parhaiten soveltuva korkeatasoinen kokemus, ovat Sean Van Raepenbusch, João Sant'Anna ja Alexander Kornezov. João Sant'Anna ja Alexander Kornezov olisi nimitettävä tämän päätöksen voimaantulosta. Kun Sean Van Raepenbusch oli jo tuomarina virkamiestuomioistuimessa 30 päivään syyskuuta 2014 ja hänen toimikautensa jatkui [Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön] 5 artiklan mukaisesti, on asianmukaista nimittää hänet uudeksi toimikaudeksi, joka alkaa hänen edellisen toimikautensa päättymisen jälkeisestä päivästä.

(6) [Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön] liitteessä I olevasta 2 artiklasta seuraa, että tuomareiden vapautuneet paikat täytetään nimittämällä uusi tuomari kuudeksi vuodeksi. Kun ehdotettua asetusta unionin ja sen henkilöstön välisten riitojen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle aletaan soveltaa, virkamiestuomioistuin lakkaa kuitenkin olemasta ja tällä päätöksellä nimitettyjen kolmen tuomarin toimikausi päättyy näin ollen automaattisesti sitä päivää edeltävänä päivänä, jona mainittua asetusta aletaan soveltaa."

12 Päätöksen 2016/454 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Seuraavat henkilöt nimitetään Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen tuomareiksi:

– Sean Van Raepenbusch, 1 päivästä lokakuuta 2014,

– João Sant'Anna, 1 päivästä huhtikuuta 2016,

– Alexander Kornezov, 1 päivästä huhtikuuta 2016."

Uudelleenkäsiteltävien asioiden tausta

Riidanalainen nimittämismenettely

13 Isabel Rofes i Pujol nimitettiin tuomarin nimittämisestä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen 9.6.2009 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/474/EY, Euratom (EUVL 2009, L 156, s. 56) virkamiestuomioistuimen tuomariksi kuuden vuoden toimikaudeksi, joka alkoi 1.9.2009 ja päättyi 31.8.2015.

14 Sen jälkeen, kun 3.12.2013 oli julkaistu viranhakuilmoitus sen vuoksi, että kahden muun virkamiestuomioistuimeen kuuluvan tuomarin eli Van Raepenbuschin ja Kreppelin toimikausien oli määrä päättyä 30.9.2014, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 3 artiklan 3 kohdassa mainittu komitea (jäljempänä valintakomitea) laati luettelon kuudesta hakijasta.

15 Koska neuvosto ei ennen näiden kahden toimikauden päättymistä nimittänyt tuomareita Van Raepenbuschin ja Kreppelin tilalle, nämä jatkoivat tehtävissään 30.9.2014 jälkeen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, jonka mukaan tuomari jatkaa tehtävissään, kunnes hänen seuraajansa ryhtyy tehtäväänsä. Perussäännön liitteessä I olevan 5 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla tätä määräystä sovellettiin virkamiestuomioistuimen tuomareihin.

16 Ennen Rofes i Pujolin toimikauden päättymistä ei julkaistu mitään viranhakuilmoitusta. Tässä tilanteessa Rofes i Pujol jatkoi edellisessä kohdassa mainittujen määräysten mukaisesti tehtävissään 31.8.2015 jälkeen.

17 Neuvosto nimitti 22.3.2016 annetulla päätöksellä 2016/454 virkamiestuomioistuimeen kolme tuomaria eli Van Raepenbuschin 1.10.2014 alkaen sekä Sant'Annan ja Kornezovin 1.4.2016 alkaen. Näiden kolmen tuomarinviran täyttämiseksi (jäljempänä riidanalainen nimittämismenettely) neuvosto käytti 3.12.2013 julkaistun viranhakuilmoituksen perusteella laadittua ehdokasluetteloa myös täyttääkseen avoinna olleen paikan, jossa Rofes i Pujol oli toiminut aikaisemmin (jäljempänä kolmas paikka), vaikka viranhakuilmoitus ei koskenut tätä paikkaa.

18 Sant'Anna ja Kornezov vannoivat virkavalansa 13.4.2016.

19 Virkamiestuomioistuin sijoitti 14.4.2016 tekemällään päätöksellä (EUVL 2016, C 146, s. 11) tuomari Bradleyn, tuomari Sant'Annan ja tuomari Kornezovin virkamiestuomioistuimen toiseen jaostoon ajanjaksolle 14.4.2016–31.8.2016.

Asia C-542/18 RX-II

Asian taustalla olevat tosiseikat

20 Erik Simpson, joka oli ylimääräinen toimihenkilö neuvoston viron kielen käännösyksikössä 1.6.2004 lähtien, otettiin 1.1.2005 palvelukseen koeajalla olevaksi virkamieheksi palkkaluokkaan AD 5 sen jälkeen, kun hän oli läpäissyt avoimen kilpailun EPSO/LA/3/03 varallaololuettelon laatimiseksi palkkaluokkaan (LA) 8 kuuluvien apulaiskääntäjien palvelukseen ottamiseksi. Hänet ylennettiin 1.1.2008 palkkaluokkaan AD 6.

21 Simpson läpäisi vuonna 2009 kilpailun EPSO/AD/113/07. Kilpailun perusteella laadittu varallaololuettelo julkaistiin 28.4.2009. Simpson pyysi 25.6.2010 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 1 kohdan nojalla etenemistä palkkaluokkaan AD 9 vedoten siihen, että hän oli läpäissyt kilpailun EPSO/AD/113/07, joka vastaa tätä palkkaluokkaa, ja siihen, että kolme virkamiestä, jotka olivat hänen mukaansa hänen tilanteeseensa rinnastettavassa tilanteessa, olivat edenneet ylempään palkkaluokkaan läpäistyään kilpailun, joka vastasi ylempää palkkaluokkaa kuin se, jossa he olivat.

22 Neuvosto hylkäsi tämän pyynnön 9.12.2010 päivätyllä muistiolla ja totesi, että koska henkilöstösäännöissä ei ole säännöstä, jonka nojalla virkamiehillä olisi oikeus automaattisesti edetä ylempään palkkaluokkaan sellaisen kilpailun läpäisemisen perusteella, joka vastaa ylempää palkkaluokkaa kuin se, jossa he ovat, tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan yksikön edun perusteella ja että tässä tapauksessa tällaista yksikön etua ei ole viron kielen käännösyksikön vuonna 2010 vallinneen tilanteen perusteella.

23 Simpson valitti 8.3.2011 tästä neuvoston päätöksestä neuvostolle henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla. Valitus hylättiin 7.10.2011 annetulla päätöksellä.

Ensimmäistä uudelleenkäsiteltävää tuomiota edeltänyt menettely virkamiestuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa

24 Simpson nosti 27.12.2011 virkamiestuomioistuimessa kanteen 7.10.2011 antamasta päätöksestä.

25 Virkamiestuomioistuin kumosi 12.12.2013 antamallaan tuomiolla Simpson v. neuvosto (F-142/11, EU:F:2013:201) 7.10.2011 annetun päätöksen perusteluvelvollisuuden laiminlyönnin vuoksi.

26 Neuvosto valitti tästä tuomiosta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.2.2014 toimittamallaan valituskirjelmällä.

27 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksen 22.10.2015 antamallaan tuomiolla neuvosto v. Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796) sillä perusteella, että virkamiestuomioistuimen päättely oli aineellisesti virheellinen, ja palautti asian virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi.

28 Virkamiestuomioistuimen toinen jaosto hylkäsi 24.6.2016 antamallaan määräyksellä Simpson v. neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) Simpsonin kanteen kokonaisuudessaan.

29 Simpson valitti tästä määräyksestä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.9.2016 toimittamallaan valituskirjelmällä. Kyseinen valitus kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa numerolla T-646/16 P.

30 Unionin yleisen tuomioistuimen muutoksenhakujaoston puheenjohtaja päätti 21.3.2018, että kyseisen asian käsittelyn kirjallinen vaihe aloitetaan uudelleen yhtäältä siksi, että unionin yleinen tuomioistuin (muutoksenhakujaosto) oli 23.1.2018 antamallaan tuomiolla FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) kumonnut 28.6.2016 annetun tuomion FV v. neuvosto (F-40/15, EU:F:2016:137) sillä perusteella, että viimeksi mainitun tuomion antanut ratkaisukokoonpano oli muodostettu sääntöjenvastaisesti, ja toisaalta siksi, että unionin tuomioistuin (uudelleenkäsittelyjaosto) oli 19.3.2018 antamallaan päätöksellä uudelleenkäsittely FV v. neuvosto (C-141/18 RX, EU:C:2018:218) päättänyt, ettei viimeksi mainittua tuomiota ole syytä käsitellä uudelleen.

31 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 22.3.2018 asianosaisia esittämään huomautuksensa siitä, millä tavoin 23.1.2018 annettu tuomio FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) olisi otettava huomioon asiaa T-646/16 P ratkaistaessa. Vastauksessaan tähän kehotukseen asianosaiset vetosivat yhtäältä siihen, että ratkaisukokoonpanon sääntöjenvastaisuutta koskeva peruste, jonka unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisessä tuomiossa, oli oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, joka muutoksenhakutuomioistuimen on tutkittava viran puolesta, ja toisaalta siihen, että virkamiestuomioistuimen 24.6.2016 antaman määräyksen Simpson v. neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) oli allekirjoittanut sama ratkaisukokoonpano, joka mainitussa tuomiossa katsottiin sääntöjenvastaisesti muodostetuksi. Asianosaisten mukaan tämä virkamiestuomioistuimen määräys oli siten kumottava samoista syistä, joihin unionin yleinen tuomioistuin oli tukeutunut samassa tuomiossa.

Ensimmäinen uudelleenkäsiteltävä tuomio

32 Ensimmäisellä uudelleenkäsiteltävällä tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi virkamiestuomioistuimen 24.6.2016 antaman määräyksen Simpson v. neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) ja siirsi asian unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisenä oikeusasteena ratkaistavaksi muussa kuin siinä jaostossa, joka oli ratkaissut valituksen.

33 Ensimmäisen uudelleenkäsiteltävän tuomion 38–46 kohdassa todetaan seuraavaa:

”38 Ensimmäiseksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan peruste, joka koskee ratkaisukokoonpanon sääntöjenvastaisuutta, on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, joka muutoksenhakutuomioistuimen on tutkittava viran puolesta silloinkin, kun tähän sääntöjenvastaisuuteen ei ole vedottu ensimmäisessä oikeusasteessa (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym., C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 44–50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

39 Toiseksi on myös muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimet eivät lähtökohtaisesti voi perustaa ratkaisuaan oikeudelliseen perusteeseen, joka otetaan huomioon omasta aloitteesta, vaikka se olisikin oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, jolleivät ne ole kehottaneet asianosaisia ensin esittämään huomautuksensa kyseisestä perusteesta (tuomio 17.12.2009, uudelleenkäsittely M v. lääkevirasto, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Kolmanneksi on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi 23.1.2018 annetussa tuomiossa FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) käsitellessään ratkaisukokoonpanon sääntöjenvastaisuutta koskevaa valitusperustetta, jonka valittaja oli esittänyt sillä perusteella, että yhden tähän kokoonpanoon kuuluneen tuomarin nimittämismenettely oli ollut sääntöjenvastainen, seuraavaa.

41 Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin totesi, että kun virkamiestuomioistuin (toinen jaosto) antoi 28.6.2016 tuomion FV v. neuvosto (F-40/15, EU:F:2016:137), sen kokoonpanoon kuuluivat tuomarit K. Bradley, J. Sant’Anna ja A. Kornezov. Unionin yleinen tuomioistuin totesi myös, että [päätöksen 2016/454] päätösosan ja johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan neuvosto oli nimittänyt virkamiestuomioistuimen tuomareiksi S. Van Raepenbuschin, J. Sant’Annan ja A. Kornezovin. Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen, että tuomari Bradleyta ei ollut nimitetty virkamiestuomioistuimen tuomariksi päätöksellä 2016/454, joten hän ei voinut olla tuomari, jota edellä 40 kohdassa mainittu peruste koski, mutta että tuomarit Sant’Anna ja Kornezov oli sitä vastoin nimitetty virkamiestuomioistuimen tuomareiksi tällä päätöksellä.

42 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tutki perusteen, joka koski nimittämismenettelyn virheellisyyttä sillä perusteella, että neuvosto oli nimittänyt [kolmanteen paikkaan] tuomarin valitsemalla ehdokkaan luettelosta, joka oli laadittu [3.12.2013] julkaistun viranhakuilmoituksen perusteella tuomari Van Raepenbuschilta ja tuomari Kreppeliltä vapautuvien paikkojen täyttämiseksi virkamiestuomioistuimessa, vaikka tätä luetteloa ei ollut laadittu tuomarin nimittämiseksi [kolmanteen] paikkaan. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin katsoi 23.1.2018 antamansa tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 51 kohdassa, että käyttäessään kolmannen paikan – – täyttämiseksi luetteloa, joka oli laadittu 3.12.2013 julkaistun viranhakuilmoituksen perusteella, neuvosto ei ollut noudattanut 3.12.2013 julkaistussa viranhakuilmoituksessa vahvistettua oikeudellista kehystä. Muistutettuaan, että päätöksen 2016/454 päätösosan ja johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan neuvosto oli nimittänyt virkamiestuomioistuimen tuomareiksi ensinnäkin Van Raepenbuschin, toiseksi Sant’Annan ja kolmanneksi Kornezovin, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että tällä toimielimellä oli oikeus käyttää kyseistä luetteloa kahdessa ensimmäisessä nimityksessä mutta ei kolmannessa nimityksessä.

43 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin totesi 23.1.2018 antamansa tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 78 kohdassa, että kun otetaan huomioon tuomarin nimittämistä koskevien sääntöjen noudattamisen tärkeys sen luottamuksen kannalta, joka yksityisillä ja yleisöllä on tuomioistuinten riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen, kyseessä olevaa tuomioistuinta ei

voida pitää [perusoikeuskirjan] 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuna laillisesti perustettuna tuomioistuimena, minkä vuoksi unionin yleinen tuomioistuin kumosi 28.6.2016 annetun tuomion FV v. neuvosto (F-40/15, EU:F:2016:137) kokonaisuudessaan.

44 Käsiteltävässä asiassa riittää, kun todetaan, että [24.6.2016 annetun] määräyksen [Simpson v. neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136)] oli antanut virkamiestuomioistuin (toinen jaosto), johon kuuluivat tuomarit Bradley, Sant'Anna ja Kornezov, eli sama ratkaisukokoonpano, joka oli antanut 28.6.2016 tuomion FV v. neuvosto (F-40/15, EU:F:2016:137) ja jota 23.1.2018 annetussa tuomiossa FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) pidettiin sääntöjenvastaisesti muodostettuna.

45 Näin ollen on otettava viran puolesta huomioon tuomioistuimen ratkaisukokoonpanon sääntöjenvastaisuutta koskeva peruste, joka unionin tuomioistuimen edellä 38 kohdassa viitatun vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, joka muutoksenhakutuomioistuimen on tutkittava viran puolesta silloinkin, kun tähän sääntöjenvastaisuuteen ei ole vedottu ensimmäisessä oikeusasteessa (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym., C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 44–50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja asianosaisten kuulemisen jälkeen sovellettava tässä asiassa periaatteita, joista unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut 23.1.2018 antamassaan tuomiossa FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22).

46 Valituksenalainen määräys on sen vuoksi kumottava kokonaisuudessaan, koska se on [perusoikeuskirjan] 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä vahvistetun laillisen tuomioistuimen periaatteen vastainen, eikä valittajan esittämiä muita valitusperusteita ole tarpeen tutkia."

Asia C-543/18 RX-II

Asian taustalla olevat tosiseikat

34 Komission virkamies HG määrättiin työskentelemään 16.5.2007 ja 31.8.2013 väliseksi ajaksi komission Yhdistyneiden kansakuntien -edustustoon New Yorkiin (Yhdysvallat).

35 Komissio ja HG allekirjoittivat 15.9.2008 sopimuksen hänen perheensä tarpeita vastaavan virka-asunnon (jäljempänä virka-asunto) antamisesta hänen käyttöönsä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 5 artiklan nojalla.

36 HG ilmoitti lokakuussa 2008 komission New Yorkissa sijaitsevan Yhdistyneiden kansakuntien -edustuston hallintopäällikölle A:lle yhtäältä, ettei hän ollut voinut muuttaa virka-asuntoon saman vuoden kesäkuussa syntyneen tyttärensä terveydellisten ongelmien vuoksi, ja toisaalta, että hän käytti virka-asuntoa mutta asui myös säännöllisesti puolisonsa asunnossa voidakseen elää yhdessä perheensä kanssa. HG on lausumansa mukaan myös ilmoittanut tarkemmin yksilöimättömänä päivänä A:lle, että hänen ystäväpiiriinsä kuuluva B oleskeli virka-asunnossa sen "talonmiehenä" "joitakin tunteja" tai "kahtena päivänä joka toinen viikko". Tältä osin HG ilmoittaa pyytäneensä syyskuussa 2008, että B huolehtii virka-asunnon edellyttämistä muodollisuuksista sähkön toimittajan kanssa, ja antaneensa B:lle virka-asunnon avaimen joulukuussa 2008.

37 Kolmijäseninen nimittävä viranomainen katsoi 10.2.2015 tekemässään päätöksessä, että HG oli ensinnäkin rikkonut henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 5 artiklaa, koska hän ei ollut asunut virka-asunnossa perheineen, ja toiseksi, että hän oli rikkonut edustustoissa toimivalle henkilöstölle annettujen ulkosuhteiden pääosaston toimintaohjeiden (vade-mecum) 22.10.11.4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska hän ei ollut allekirjoittanut itse sähkön toimittamista koskevaa sopimusta, ja

kolmanneksi, että HG:n virheellinen menettely oli aiheuttanut vahingon, joka johtui siitä, että toimielin oli perusteettomasti ottanut vastattavakseen virka-asunnon vuokrakustannukset. Kolmijäseninen nimittävä viranomainen määräsi tämän vuoksi HG:lle kurinpitoseuraamukseksi ikälisien kertymisen keskeyttämisen 18 kuukauden ajaksi ja velvoitti HG:n korvaamaan kyseisen vahingon 108 596,35 eurolla.

38 HG teki 9.5.2015 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen 10.2.2015 tehdystä päätöksestä. Kolmijäseninen nimittävä viranomainen hylkäsi valituksen 10.9.2015 tekemällään päätöksellä.

Toista uudelleenkäsiteltävää tuomiota edeltänyt menettely virkamiestuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa

39 HG nosti virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2015 saapuneella kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin yhtäältä 10.2.2015 annetun päätöksen ja tarvittaessa hänen valituksensa hylkäämisestä annetun päätöksen kumoamista ja toisaalta komission velvoittamista korvaamaan aiheutuneeksi väitetty vahinko.

40 Virkamiestuomioistuimen toinen jaosto hylkäsi kanteen 19.7.2016 antamallaan tuomiolla HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155) ja määräsi, että HG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja velvoitti hänet korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

41 HG valitti tästä tuomiosta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.9.2016 toimittamallaan valituskirjelmällä. Kyseinen valitus kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa numerolla T-693/16 P.

42 Sen jälkeen, kun 23.1.2018 julistettiin tuomio FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22), jonka sisällöstä esitetään yhteenveto tämän tuomion 30 kohdassa, HG tiedusteli unionin yleiseltä tuomioistuimelta 31.1.2018 jättämällään asiakirjalla, aikooko se pyytää asianosaisia esittämään huomautuksensa siitä, millä tavoin kyseinen tuomio olisi otettava huomioon hänen valitustaan ratkaistaessa.

43 Unionin yleisen tuomioistuimen muutoksenhakujaoston puheenjohtaja päätti 23.3.2018 antamallaan määräyksellä, että asian käsittelyn suullinen vaihe aloitetaan uudelleen. Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 26.3.2018 asianosaisia esittämään huomautuksensa siitä, millä tavoin kyseinen tuomio olisi otettava huomioon asiaa ratkaistaessa.

44 Vastauksena tähän kehotukseen asianosaiset ilmoittivat, että virkamiestuomioistuimen 19.7.2016 antaman tuomion HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155) oli julistanut sama ratkaisukokoonpano kuin se, jota oli pidetty sääntöjenvastaisesti muodostettuna 23.1.2018 annetussa tuomiossa FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22). HG vetosi myös siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen viimeksi mainitussa tuomiossa toteaman kaltainen ratkaisukokoonpanon sääntöjenvastaisuutta koskeva peruste oli oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva peruste, ja katsoi tästä seuraavan, että virkamiestuomioistuimen 19.7.2016 antama tuomio HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155) oli kumottava samoista syistä, joihin unionin yleinen tuomioistuin oli tukeutunut 23.1.2018 antamassaan tuomiossa FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Komissio puolestaan myönsi, että unionin yleisen tuomioistuimen viimeksi mainitun tuomion perustelut voisivat oikeuttaa virkamiestuomioistuimen 19.7.2016 antaman tuomion HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155) kumoamiseen ja asian siirtämiseen unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi muussa kuin siinä jaostossa, jonka ratkaistavana HG:n tekemä valitus oli.

Toinen uudelleenkäsiteltävä tuomio

45 Toisella uudelleenkäsiteltävällä tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi virkamiestuomioistuimen 19.7.2016 antaman tuomion HG v. komissio (F-149/15, EU:F:2016:155) ja siirsi asian unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisenä oikeusasteena ratkaistavaksi muussa kuin siinä jaostossa, joka oli ratkaissut valituksen.

46 Kyseinen ratkaisu perustuu toisen uudelleenkäsiteltävän tuomion 39–47 kohdassa perusteluihin, jotka ovat pääosin samat kuin tämän tuomion 33 kohdassa esitetyt perustelut.

Asian käsittely unionin tuomioistuimessa

47 Ensimmäisen julkisasiamiehen ehdotuksesta uudelleenkäsittelyjaosto katsoi asiassa C-542/18 RX, uudelleenkäsittely Simpson v. neuvosto, ja asiassa C-543/18 RX, uudelleenkäsittely HG v. komissio, 17.9.2018 antamissaan päätöksissä, jotka oli tehty Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 62 artiklan toisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 193 artiklan 4 kohdan nojalla, että kyseiset tuomiot on käsiteltävä uudelleen sen ratkaisemiseksi, vahingoittavatko ne unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta. Lisäksi uudelleenkäsittelyjaosto päätti 14.2.2019 työjärjestyksen 195 artiklan 5 kohdan nojalla pyytää unionin tuomioistuinta siirtämään molemmat uudelleen käsiteltävät asiat suurelle jaostolle.

48 Asiat C-542/18 RX-II ja C-543/18 RX-II on niiden keskinäisen yhteyden vuoksi syytä yhdistää tuomion antamista varten, ja asianosaisilla on ollut mahdollisuus lausua istunnossa yhdistämisen tarkoituksenmukaisuudesta.

Uudelleenkäsittely

49 Aluksi on todettava, että vastausta uudelleenkäsittelyn kohteena olevaan kysymykseen, joka on toistettu tämän tuomion 4 ja 5 kohdassa, ei voida johtaa pelkästään siitä, että unionin tuomioistuin päätti 19.3.2018 antamallaan päätöksellä uudelleenkäsittely FV v. neuvosto (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), ettei 23.1.2018 annettua tuomiota FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22), johon unionin yleinen tuomioistuin on perustanut uudelleenkäsiteltävät tuomiot, ole syytä käsitellä uudelleen. Kuten unionin tuomioistuimen kyseisen päätöksen 4 ja 5 kohdasta ilmenee, päätöstä perusteltiin sillä, että ensimmäinen julkisasiamies oli 23.1.2018 annetun tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) uudelleenkäsittelyä koskevassa ehdotuksessaan tosin esittänyt erityiset syyt, joiden vuoksi hän saattoi asian uudelleenkäsittelyjaoston käsiteltäväksi, mutta hän oli samalla todennut katsovansa, ettei kyseisessä tuomiossa ”oleva oikeudellinen päättely vakavasti vahingoita unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta”. Tästä uudelleenkäsittelyä koskevasta ehdotuksesta ilmeni siten, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 62 artiklan ensimmäisen kohdan mukaiset unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun uudelleenkäsittelyn edellytykset eivät täyttyneet.

50 Uudelleenkäsittelyn kohteena nyt olevaan kysymykseen annettavan vastauksen osalta on aluksi tutkittava, onko unionin yleinen tuomioistuin erityisesti oikeusvarmuuden yleinen periaate huomioon ottaen tehnyt oikeudellisia virheitä kumotessaan valituksenalaiset ratkaisut sillä perusteella, että nämä ratkaisut tehnyt virkamiestuomioistuimen ratkaisukokoonpano oli muodostettu sääntöjenvastaisesti tämän kokoonpanon yhden jäsenen nimittämismenettelyssä tapahtuneen sellaisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, joka on johtanut perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun laillisen tuomioistuimen periaatteen loukkaamiseen.

51 Tämän tarkastelun yhteydessä on määritettävä yhtäältä, millä edellytyksillä tuomarin nimittäminen voi SEUT 277 artiklassa tarkoitettujen toimien tavoin olla liitännäisen laillisuusvalvonnan kohteena. Sikäli kuin unionin yleisen tuomioistuimen toteaman nimittämismenettelyä koskevan sääntöjenvastaisuuden

vahvistetaan tapahtuneen, on toisaalta tutkittava, onko se todella merkinnyt perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen rikkomista, joka oikeuttaa kumoamaan kyseiset ratkaisut.

52 Siinä tapauksessa, että mainitussa tarkastelussa ilmenisi, että uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa todella on oikeudellisia virheitä, on seuraavaksi arvioitava, vahingoittavatko nämä tuomiot unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta.

Riidanalaisen nimittämismenettelyn liitännäisen laillisuusvalvonnan edellytykset

53 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa, että peruste, jonka mukaan valituksenalaiset ratkaisut tehnyt ratkaisukokoonpano oli muodostettu sääntöjenvastaisesti, oli otettava huomioon viran puolesta. Se katsoi nimittäin 1.7.2008 annettuun tuomioon Chronopost ja La Poste v. UFEX ym. (C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375) ja 23.1.2018 annettuun tuomioon FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) tukeutuen, että kyseessä oli oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvä peruste, joka muutoksenhakutuomioistuimen oli tutkittava viran puolesta siinäkin tapauksessa, ettei tähän sääntöjenvastaisuuteen ollut vedottu ensimmäisessä oikeusasteessa.

54 Aluksi on todettava julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessaan ja erityisesti sen 118–124 kohdassa lausuman mukaisesti, että päätös 2016/454, jolla kolmannessa virassa olleen tuomarin seuraaja nimitettiin virkamiestuomioistuimen tuomariksi, ei ole SEUT 277 artiklassa tarkoitettu yleisesti sovellettava toimi.

55 Perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatusta perusoikeudesta, joka koskee tehokkaita oikeussuojakeinoja riippumattomassa, puolueettomassa ja etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa, seuraa kuitenkin, että jokaisella oikeussubjektilla on lähtökohtaisesti oltava mahdollisuus vedota tämän oikeuden loukkaamiseen. Tästä seuraa, että unionin tuomioistuinten on voitava tutkia, onko kyseessä olevassa nimittämismenettelyssä tapahtunut sääntöjenvastaisuus voinut loukata tätä perusoikeutta.

56 On vielä tutkittava, onko se, ettei yksikään nyt käsiteltävien asioiden asianosaisista ollut riitauttanut valituksenalaiset ratkaisut tehneen ratkaisukokoonpanon sääntöjenmukaisuutta, ollut esteenä sille, että unionin yleinen tuomioistuin tutkii ratkaisukokoonpanon sääntöjenmukaisuuden viran puolesta.

57 Tältä osin on korostettava, että takeet, jotka koskevat oikeutta saada asiansa käsitellyksi riippumattomassa, puolueettomassa ja etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa, ja erityisesti takeet, jotka määrittävät tällaisen tuomioistuimen käsitteen ja sen kokoonpanon, ovat oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden kulmakivi. Tämä merkitsee sitä, että jokaisella tuomioistuimella on velvollisuus tutkia, onko se kokoonpanonsa puolesta tällainen tuomioistuin, jos tältä osin on vakavia epäilyjä. Tämä tarkistaminen on tarpeen sen luottamuksen kannalta, joka demokraattisen yhteiskunnan tuomioistuinten on herätettävä yksityisissä oikeussubjekteissa. Tämän tarkistaminen on vastaavasti olennainen menettelyvaatimus, jonka noudattaminen kuuluu oikeusjärjestyksen perusteisiin ja on tutkittava viran puolesta (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym., C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 46 ja 48 kohta).

58 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt virhettä, kun se päätti uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa tutkia viran puolesta, oliko valituksenalaiset ratkaisut tehnyt ratkaisukokoonpano muodostettu sääntöjenmukaisesti, koska sama ratkaisukokoonpano oli 23.1.2018 annetussa tuomiossa FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) todettu muodostetuksi sääntöjenvastaisesti.

Riidanalaisen nimittämismenettelyn sääntöjenvastaisuus ja sen vaikutus asianosaisten oikeuteen saada asiansa käsitellyksi etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa

Riidanalaisen nimittämismenettelyn sääntöjenvastaisuus

59 Uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa unionin yleinen tuomioistuin totesi 23.1.2018 annettuun tuomioon FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) viitaten, että neuvosto ei ollut noudattanut 3.12.2013 julkaistussa viranhakuilmoituksessa vahvistettua oikeudellista kehystä, kun se oli käyttänyt tämän ilmoituksen perusteella laadittua ehdokasluetteloa kolmannen paikan täyttämiseksi.

60 Tähän päätelmään ei sisälly mitään oikeudellista virhettä.

61 Koska 3.12.2013 julkaistun viranhakuilmoituksen 4 kohdan mukaan ilmoitus oli nimenomaisesti ja yksinomaan julkaistu niiltä kahdelta tuomarilta vapautuvien paikkojen täyttämiseksi, joiden toimikausien oli määrä päättyä 30.9.2014, eli tuomari Van Raepenbuschilta ja tuomari Kreppeliltä vapautuvien paikkojen täyttämiseksi mutta ei näiden lisäksi tuomari Rofes i Pujolin toimikauden päättyessä 31.8.2015 vapautuvan paikan täyttämiseksi, neuvosto on käyttäessään kyseisen julkisen viranhakuilmoituksen perusteella laadittua ehdokasluetteloa viimeksi mainitun paikan täyttämiseksi ylittänyt sen oikeudellisen kehyksen, jonka se oli itse asettanut itselleen julkaistessaan kyseisen julkisen viranhakuilmoituksen, jota se oli velvollinen noudattamaan. ”Aikataulusyyt”, joihin päätöksen 2016/454 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa viitataan Euroopan unionin tuomioistuinrakenteen uudistuksen yhteydessä, eivät voi oikeuttaa saman julkisen viranhakuilmoituksen noudattamatta jättämistä.

62 Sitä vastoin toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi 23.1.2018 antamansa tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 52–58 kohdassa, joita ei sitä paitsi ole nimenomaisesti toistettu uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa, tämän luettelon käyttäminen kolmannen paikan täyttämisessä on ilmeisesti tapahtunut muilta osin virkamiestuomioistuimen tuomareiden nimittämismenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

63 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 3 artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen mukaan luettelossa on nimittäin oltava ehdokkaita vähintään kaksi kertaa niin paljon kuin neuvoston on määrä nimittää tuomareita. Toisaalta 3.12.2013 julkaistun viranhakuilmoituksen perusteella laadittuun luetteloon sisältyi kuusi ehdokasta, mikä on juuri kaksi kertaa tämän luettelon perusteella nimitettyjen tuomareiden lukumäärä. Tässä tapauksessa tätä määräystä on näin ollen noudatettu täysimääräisesti.

64 Minkään seikan perusteella ei voida myöskään asettaa epäilyn alaiseksi sitä, onko asiassa noudatettu SEUT 257 artiklan neljännen kohdan ensimmäistä virkettä, jossa edellytetään, että erityistuomioistuinten jäsenet on valittava sellaisten henkilöiden joukosta, jotka täyttävät kaikki riippumattomuuden takeet ja joilla on lainkäyttötehtävien hoitamiseen vaadittava pätevyys, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 3 artiklan 2 kohdan ensimmäistä virkettä, jonka nojalla jokaisella, joka täyttää nämä edellytykset ja on Euroopan unionin kansalainen, on ollut mahdollisuus ilmoittautua ehdokkaaksi virkamiestuomioistuimen tuomarin tehtäviin, tai samassa liitteessä olevan 3 artiklan 4 kohdan toista virkettä, jonka nojalla valintakomitean laatimassa luettelossa on ollut mainittava ehdokkaat, joilla on tehtävään parhaiten soveltuva korkeatasoinen kokemus.

65 Näin ollen ei ole mitenkään kyseenalaistettu sitä, että 3.12.2013 julkaistu viranhakuilmoitus oli avoin kaikille Euroopan unionin kansalaisille, jotka täyttivät SEUT 257 artiklan neljännen kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut edellytykset, että kaikki tämän viranhakuilmoituksen perusteella laaditussa luettelossa olevat kuusi ehdokasta olivat Euroopan unionin kansalaisia, että valintakomitea

oli katsonut heidän olevan virkamiestuomioistuimen tuomareiden tehtävien hoitamiseen soveltuvia ja että tässä luettelossa todellakin mainittiin hakijat, joilla on tehtävään parhaiten soveltuva korkeatasoinen kokemus.

66 Siltä osin kuin on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 3 artiklan 1 kohdan toisesta virkkeestä, jonka mukaan neuvosto huolehtii tuomareita virkamiestuomioistuimeen nimittäessään siitä, että virkamiestuomioistuimessa on edustettuna tasapuolisesti mahdollisimman laaja maantieteellinen kirjo eri jäsenvaltioiden kansalaisia samoin kuin heidän edustamiaan kansallisia oikeusjärjestelmiä, unionin yleinen tuomioistuin on tosin katsonut 23.1.2018 antamansa tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 56 kohdassa, että ei voitu sulkea pois sitä, että 3.12.2013 julkaistun viranhakuilmoituksen perusteella laaditun ehdokasluettelon käyttäminen kolmannen paikan täyttämiseen saattoi sulkea menettelystä pois osan potentiaalisista ehdokkaista ja että tämä koskee erityisesti ehdokkaita, jotka ovat Espanjan kansalaisia ja jotka kyseisessä määräyksessä asetetun vaatimuksen vuoksi ovat saattaneet pidättäytyä tähän julkiseen viranhakuun osallistumisesta sen vuoksi, että viranhakuilmoituksen julkaisemisen ajankohtana virkamiestuomioistuimessa oli ennestään espanjalainen tuomari, jonka paikkaa viranhakuilmoitus ei koskenut.

67 Tällaisen toteamuksen perusteella ei kuitenkaan voida mitenkään katsoa, että tuomarin nimittäminen kolmanteen paikkaan olisi johtanut siihen, etteivät eri jäsenvaltiot ja niiden kansalliset oikeusjärjestelmät olisi tasapuolisesti edustettuina virkamiestuomioistuimessa ja että neuvosto olisi tätä nimitystä tehdessään näin ollen rikkonut Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 3 artiklan 1 kohdan toista virkettä. Lisäksi se unionin yleisen tuomioistuimen 23.1.2018 antamansa tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) 56 kohdassa yksilöimä seikka, että tietyt potentiaaliset hakijat ovat saattaneet pidättäytyä osallistumasta 3.12.2013 julkaistun ilmoituksen kohteena olevaan viranhakumenettelyyn, on johtunut suoraan ja yksinomaan siitä seikasta, ettei viranhakuilmoituksen tarkoituksena ollut kolmannen paikan täyttäminen, joten tätä seikkaa ei voida pitää tämän tuomion 61 kohdassa yksilöidystä sääntöjenvastaisuudesta erillisenä sääntöjenvastaisuutena.

68 Edellä todetusta seuraa, että riidanalaisessa nimittämismenettelyssä tapahtunut sääntöjenvastaisuus johtuu yksinomaan siitä, että neuvosto ei ole noudattanut 3.12.2013 julkaistua viranhakuilmoitusta, eikä SEUT 257 artiklan neljännestä kohdasta tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevasta 3 artiklasta johtuvien vaatimusten noudattamatta jättämisestä.

Riidanalaisessa nimittämismenettelyssä tapahtuneen sääntöjenvastaisuuden vaikutus asianosaisten oikeuteen saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu

69 Uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa unionin yleinen tuomioistuin katsoi 23.1.2018 annettuun tuomioon FV v. neuvosto (T-639/16 P, EU:T:2018:22) uudelleen tukeutuen, että kun otetaan huomioon tuomarin nimittämistä koskevien sääntöjen noudattamisen tärkeys yksityisten ja yleisön tuomioistuinten riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen kohdistaman luottamuksen kannalta, kolmanteen virkaan nimitetyn tuomarin ei voida katsoa kuuluvan perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuun lailliseen tuomioistuimeen.

70 Saman määräyksen mukaan jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu.

71 Tältä osin unionin tuomioistuin on katsonut, että riippumattomuuden ja puolueettomuuden vaatimukset ovat osa tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan perusoikeuden keskeistä sisältöä ja että viimeksi mainitulla perusoikeudella on ensisijainen merkitys sen takaajana, että suojataan kaikkia niitä oikeuksia, joita yksityisillä on unionin oikeuden nojalla, ja että turvataan SEU 2 artiklassa vahvistetut jäsenvaltioille yhteiset arvot ja erityisesti

oikeusvaltiota koskeva arvo. Nämä vaatimukset edellyttävät sellaisten sääntöjen olemassaoloa, jotka koskevat muun muassa elimen kokoonpanoa ja sen jäsenten nimittämistä ja toimikauden kestoa sekä perusteita, jotka koskevat elimen jäsenten pidättymistä päätöksenteosta, jääviyttä ja erottamista, ja joiden perusteella yksityisten kaikki perustellut epäilyt siitä, onko kyseinen elin täysin ulkopuolisen vaikutusvallan ulottumattomissa ja onko se täysin puolueeton vastakkain oleviin intresseihin nähden, voidaan sivuuttaa. Erityisesti nimittämispäätöksistä on todettava, että näiden päätösten tekemistä koskevien aineellisten edellytysten ja menettelysääntöjen on oltava sellaisia, etteivät ne voi synnyttää tällaisia perusteltuja epäilyjä nimitettyjen tuomareiden osalta (ks. vastaavasti tuomio 19.11.2019, A. K. ym. (Ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaoston riippumattomuus), C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, 120, 123 ja 134 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

72 Perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisellä virkkeellä, joka vastaa Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklan 1 kappaleen ensimmäistä virkettä, on perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan mukaan sama merkitys ja ulottuvuus kuin mainitussa yleissopimuksessa. Unionin tuomioistuimen on sen vuoksi huolehdittava siitä, että tulkinta, jonka se omaksuu perusoikeuskirjan 47 artiklan toisesta kohdasta, turvaa suojelulle tason, joka noudattaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan, sellaisena kuin Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on sitä tulkinnut, tarjoamaa tasoa (tuomio 19.11.2019, A. K. ym. (Ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaoston riippumattomuus), C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, 118 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

73 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sillä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen ensimmäiseen virkkeeseen sisältyy ilmaisu ”laillisesti perustettu”, pyritään välttämään se, että tuomioistuinlaitoksen organisaatio jäisi toimeenpanovaltaa käyttävien elinten harkintavaltaan, ja varmistamaan, että tätä alaa säännellään lailla, jonka lainsäätäjä on antanut sen toimivallan käyttöä koskevien sääntöjen mukaisesti. Tämä ilmaisu kuvastaa erityisesti oikeusvaltion periaatetta, eikä sillä tarkoiteta pelkästään tuomioistuimen olemassaolon oikeudellista perustaa vaan myös tuomioistuimen kokoonpanoa kussakin asiassa sekä kaikkia muita kansallisen oikeuden säännöksiä, joiden noudattamatta jättämisestä seuraa se, että jonkin tai joidenkin tuomareiden osallistuminen asian käsittelyyn on sääntöjenvastaista, ja niihin sisältyy erityisesti asianomaisen tuomioistuimen jäsenten riippumattomuutta ja puolueettomuutta koskevia säännöksiä (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 8.7.2014, Biagioli v. San Marino, CE:ECHR:2014:0708DEC000816213, 72–74 kohta ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 2.5.2019, Pasquini v. San Marino, CE:ECHR:2019 0502JUD005095616, 100 ja 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on myös jo todennut, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu oikeus oikeudenkäyntiin ”laillisesti perustetussa” tuomioistuimessa sisältää jo luonteensa vuoksi tuomareiden nimittämismenettelyn (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 12.3.2019, Ástráðsson v. Islanti, CE:ECHR:2019:0312JUD002637418, ei lopullinen, 98 kohta).

75 Tämän tuomion 71 ja 73 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että kyseessä olevassa tuomioistuinjärjestelmässä tuomareiden nimittämisen yhteydessä tapahtunut sääntöjenvastaisuus merkitsee perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen rikkomista erityisesti silloin, kun tämä sääntöjenvastaisuus on luonteeltaan ja vakavuudeltaan sellainen, että se aiheuttaa todellisen vaaran siitä, että muut valtiovallan käyttäjät, erityisesti toimeenpanovallan käyttäjä, voivat käyttää perusteetonta harkintavaltaa, joka vaarantaa nimittämismenettelyn lopputuloksen integriteetin ja aiheuttaa siten oikeussubjekteille perustellun epäilyksen asianomaisten tuomareiden riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta, ja näin on silloin, kun on kyse perustavanlaatuisista säännöistä, jotka liittyvät erottamattomasti kyseisen tuomioistuinjärjestelmän perustamiseen ja toimintaan.

76 Näiden periaatteiden valossa on tutkittava, onko riidanalaisessa nimittämismenettelyssä tapahtunut sääntöjenvastaisuus loukannut nyt käsiteltävissä asioissa perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä taattua asianosaisten oikeutta saada asiansa käsitellyksi etukäteen laillisesti perustetussa tuomioistuimessa.

77 Tältä osin on muistutettava, että kuten tämän tuomion 68 kohdassa on todettu, tämä sääntöjenvastaisuus johtuu yksinomaan siitä, että neuvosto ei ole noudattanut 3.12.2013 julkaistua viranhakuilmoitusta.

78 Näin ollen on todettava, että tuomarin nimittäminen kolmanteen paikkaan on tehty noudattaen virkamiestuomioistuimen tuomareiden nimittämistä koskevia perustavanlaatuisia sääntöjä, jotka muodostuivat SEUT 257 artiklan neljännestä kohdasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevasta 3 artiklasta.

79 Tässä yhteydessä pelkästään se seikka, että neuvosto on käyttänyt 3.12.2013 julkaistun viranhakuilmoituksen perusteella laadittua ehdokasluetteloa kolmannen paikan täyttämisessä, ei riitä osoittamaan, että virkamiestuomioistuimen tuomareiden nimittämismenettelyä koskevaa perustavanlaatuista sääntöä olisi rikottu sen laatuisella ja niin vakavalla tavalla, että se olisi luonut todellisen vaaran siitä, että neuvosto käyttää väärin toimivaltaansa vaarantamalla nimittämismenettelyn lopputuloksen integriteetin ja aiheuttamalla siten oikeussubjekteille perustellun epäilyn kolmanteen paikkaan nimitetyn tuomarin tai jopa sen jaoston, johon hänet on sijoitettu, riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta.

80 Riidanalaisen nimittämismenettelyn sääntöjenvastaisuus eroaa tässä suhteessa siitä, josta oli kyse EFTAn tuomioistuimen 14.2.2017 antamassa ratkaisussa Pascal Nobile v. DAS Rechtsschutz-Versicherungs (E-21/16), joka mainitaan 23.1.2018 annetun tuomion FV v. neuvosto (T-639/16 P) 75 kohdassa. Viimeksi mainittu sääntöjenvastaisuus johtui nimittäin siitä, että EFTAn tuomioistuimeen oli nimitetty tuomari toimikaudeksi, jonka kestoksi oli vahvistettu poikkeuksellisesti kolme vuotta kuuden sijasta, ja se koski siten, toisin kuin nyt käsiteltävissä asioissa tarkastellun sääntöjenvastaisuuden tapauksessa, sellaisen perustavanlaatuisen säännön noudattamatta jättämistä, joka koskee kyseisen tuomioistuimen tuomareiden toimikausien kestoa ja jonka tarkoituksena on suojata tuomareiden riippumattomuutta.

81 Edellä esitetystä seuraa, että sillä, että neuvosto ei noudattanut 3.12.2013 julkaistua viranhakuilmoitusta, ei ole rikottu virkamiestuomioistuimen tuomareiden nimittämiseen sovellettavia unionin oikeuden perustavanlaatuisia sääntöjä siten, että kantajien perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä taattua oikeutta laillisesti perustettuun tuomioistuimeen olisi loukattu.

82 Sen vuoksi ja koska uudelleenkäsiteltäviin tuomioihin ei sisälly muita seikkoja, jotka voisivat asettaa kyseenalaiseksi perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen noudattamisen, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan kyseisissä tuomioissa, että mainittua määräystä oli rikottu. Edellisessä kohdassa tarkoitetulla sääntöjenvastaisuudella ei siten voida yksinään perustella sen ratkaisukokoonpanon, johon kolmanteen paikkaan nimitetty tuomari oli sijoitettu, antaman ratkaisun kumoamista.

83 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kumotessaan valituksenalaiset ratkaisut pelkästään kyseisessä nimittämismenettelyssä tapahtuneen sääntöjenvastaisuuden perusteella.

Onko unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta vahingoitettu

84 Uudelleenkäsiteltävissä tuomioissa tehty oikeudellinen virhe on omiaan vahingoittamaan unionin oikeuden yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

85 Uudelleenkäsiteltävät tuomiot saattavat nimittäin muodostua tulevien oikeudenkäyntiasioiden kannalta ennakkotapauksiksi, joten se, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäistä virkettä, voi kertautua muissa asioissa, joissa on kyse ratkaisukokoonpanon jäsenen nimittämisestä ja yleisemmin oikeudesta riippumattomaan, puolueettomaan ja etukäteen laillisesti perustettuun tuomioistuimeen.

86 Lisäksi tämä on perustavanlaatuinen ja horisontaalinen oikeus unionin oikeusjärjestyksessä, jonka tulkinnasta ja johdonmukaisuudesta unionin tuomioistuimen on huolehdittava erityisesti silloin, kun tätä koskevia kysymyksiä tulee esiin erityisessä asiayhteydessä, josta ei vielä ole muodostunut unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä.

87 Näin ollen on todettava, että uudelleenkäsiteltävät tuomiot loukkaavat unionin oikeuden yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, koska unionin yleinen tuomioistuin on muutoksenhakutuomioistuimena katsonut, että valituksenalaiset ratkaisut antanut virkamiestuomioistuimen ratkaisukokoonpano oli muodostettu sääntöjenvastaisesti sen vuoksi, että tämän ratkaisukokoonpanon yhden jäsenen nimittämismenettelyssä oli tapahtunut sääntöjenvastaisuus, ja että tämä merkitsi sitä, että perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä vahvistettua laillisen tuomioistuimen periaatetta oli loukattu ja että valituksenalaiset ratkaisut oli siksi kumottava.

Uudelleenkäsittelyn vaikutukset

88 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 62 b artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos unionin tuomioistuin toteaa, että unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu vahingoittaa unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta, se palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka on sidottu unionin tuomioistuimen ratkaisemiin oikeusseikkoihin. Palauttaessaan asian unionin tuomioistuin voi lisäksi todeta, mitä unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen vaikutuksista on pidettävä riidan asianosaisten kannalta lopullisina. Poikkeustapauksissa unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asian ratkaisu on uudelleenkäsittelyn tuloksen perusteella johdettavissa unionin yleisen tuomioistuimen määrittämästä tosiseikastosta, johon se on perustanut ratkaisunsa.

89 Tästä seuraa, että unionin tuomioistuin ei voi rajoittua vain toteamaan, että unionin oikeuden yhtenäisyyttä tai johdonmukaisuutta on vahingoitettu, tekemättä johtopäätöksiä tämän toteamuksen seurauksista nyt kyseessä olevissa kahdessa asiassa (ks. myös tuomio 10.9.2015, uudelleenkäsittely Missir Mamachi di Lusignano v. komissio, C-471/14 RX-II, EU:C:2015:588, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

90 Koska unionin yleinen tuomioistuin kumosi uudelleenkäsiteltävillä tuomioilla valituksenalaiset ratkaisut perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen rikkomisen perusteella tutkimatta perusteita, joihin valittajat olivat vedonneet valitustensa tueksi, uudelleenkäsiteltävät tuomiot on kumottava ja asiat on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se voi ratkaista nämä valitusperusteet.

Oikeudenkäyntikulut

91 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 195 artiklan 6 kohdan mukaan unionin tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista, kun uudelleenkäsittelyn kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu on tehty SEUT 256 artiklan 2 kohdan nojalla.

92 Koska oikeudenkäyntikulujen jakamisesta uudelleenkäsittelyn yhteydessä ei ole erityisiä sääntöjä, on syytä määrätä, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) Asiat C-542/18 RX–II ja C-543/18 RX-II yhdistetään tuomiota varten.

2) Unionin yleisen tuomioistuimen (muutoksenhakujaosto) 19.7.2018 antamat tuomiot Simpson vastaan neuvosto (T-646/16 P, ei julkaistu, EU:T:2018:492) ja HG vastaan komissio (T-693/16 P, ei julkaistu, EU:T:2018:492) vahingoittavat unionin oikeuden yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, koska unionin yleinen tuomioistuin on muutoksenhakutuomioistuimena katsonut, että Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen ratkaisukokoonpano, joka antoi 24.6.2016 määräyksen Simpson vastaan neuvosto (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) ja 19.7.2016 tuomion HG vastaan komissio (F-149/15, EU:F:2016:155), oli muodostettu sääntöjenvastaisesti sillä perusteella, että ratkaisukokoonpanon yhden jäsenen nimittämismenettelyssä oli tapahtunut sääntöjenvastaisuus, joka merkitsi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä vahvistetun laillisen tuomioistuimen periaatteen loukkaamista, ja kumosi mainitut ratkaisut.

3) Mainitut tuomiot kumotaan.

4) Asiat palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

5) Erik Simpson, Euroopan unionin neuvosto, HG, Euroopan komissio ja Bulgarian hallitus vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan uudelleenkäsittelymenettelyissä.

Allekirjoitukset